

for dem. Kun faa kunne komme op til Legepladserne, hvad der bevirkede en Nedgang af Fiskebestanden. De kunne kun komme op om Vinteren, naar Aaen er tillagt med Is, eller naar der er Drivis i den, da Fiskegaarden saa ikke kan være lukket. Enkelte slippe ogsaa op, naar der skal lukkes op for en Pram.

Aaret efter, i Samlingen 1898—99, blev der forelagt et Forslag til en særlig Lov for Fiskeriet i Gudenaas og Randers Fjord. Dette naaede dog kun til første Behandling, men Aaret efter blev dette Forslag til Lov, og det er den Lov, vi nu have. Det var Meningen, at Loven af 1900 kun skulde være en Forsøgslov med Gyldighed i 5 Aar, og nu ere vi naaede til Udløbet af de 5 Aar og staa i Virkeligheden overfor det Hovedspørgsmaal, om vi nu skulle lade Loven træde ud af Kraft, saa at Randers Fjord og Gudenaas falde ind under de samme Bestemmelser som Fiskeriet i det øvrige Danmark, eller om vi skulle gaa til en Revision af Loven, altsaa søge at faa en ny Lov. Det er det, der i Øjeblikket er Pointen. Gøre vi ikke noget, falder Loven bort. Aaen kommer ind under Bestemmelserne for Ferskvandsfiskeri, og Fjorden under Saltvandsfiskeriloven. Nu har jeg, som sagt, ikke meget, men dog noget Kendskab til Fiskeriet navnlig i Gudenaas, og det staar for mig saaledes, at det ikke er rigtigt at lade Loven træde ud af Kraft; thi om den end ikke har gjort stor Gavn, er den dog gaaet i den rigtige Retning. Fiskebestandenn er i det hele ogsaa bedre nu efter Lovens Ikrafttræden. Vi bør derfor gøre endnu et Forsøg paa at faa en Revision af Loven, forhaabentlig i denne Samling. For at gøre et virkeligt Forsøg paa at faa Lakse- og Ørredbestanden forøget, gik man ved Lovens Vedtagelse for 5 Aar siden to Veje, dels vedtog man baade for Fjorden og Aaen en længere Fredningstid for disse to Fiskearter end i de øvrige Fiskevande, dels vedtog man, at Frisenvold Laksegaard skulde bibeholdes, for ved Fangst af Stamfisk at kunne skaffe Yngel til Udklækning. Jeg tror, at disse to Veje vare rigtige. Det har ogsaa vist sig, at de ikke vare forføjlede, idet Fiskebestanden, som sagt, er bleven bedre. Det viser sig af den vedhæftede Indberetning af December forrige Aar, at der er en Opgang af Ørrederne i Sommermaanederne, og at denne er bleven større og større. Med den højtærede Formands Tilladelse skal jeg læse et Par enkelte Linier op: „Medens Opgangen af

Ørred her i Sommermaanederne i de første 3 Aar i Gennemsnit kun var 180 Stykker, hvoraf 55 pCt. vare unge Fisk, har der i Aar i de samme Maaneder vist sig en Opgang paa 341 Stykker, hvoraf ca. 80 pCt. vare unge Fisk.“ Det viser sig altsaa, at Opgangen af unge Fisk er bleven større.

I det foreliggende Lovforslag foreslaas der adskillige Forandringer. Jeg skal dog kun udtale mig ganske kort om de enkelte Punkter. I Lovforslagets § 1 foreslaas det at drage 3 ny Vande ind under Forslaget, nemlig Smingebæk, Sminge Sø og de saakaldte „blinde Løb“. Det har jeg ikke noget imod, navnlig ikke, naar man kan faa Fredningsbestemmelser og Redskaber af en saadan Beskaffenhed, at Befolkningen kan være tilfreds med det. De „blinde Løb“ ere jo egentlig det samme som gamle Aalejer; der staar nok Vand i dem, men det er ikke rindende. Som Regel ere disse Løb bevoksede med Rør, Siv og andre Vandplanter, og man gaar ud fra, hvad der sikkert ogsaa er rigtigt, at disse Steder særlig ere Ynglepladser for Gedder. Og da disse ere farlige Rovdyr ogsaa overfor Laks og Ørred, maa man gøre noget for at faa dem udryddede, og derfor maa disse Løb ind under Loven. Og der maa gives Tilladelse til at bruge Redskaber i disse Løb, saa man kan fange disse Gedder. For, som sagt, at fatte mig kort, skal jeg ikke udtale mig nærmere om § 1.

I § 2 i den bestaaende Lov er der tre forskellige Fredningstider, en for Fjorden, en for Gudenaas og en for de mindre Vandløb, der have deres Udløb i Gudenaas. For Fjorden er den sat fra 1. Juni til 1. September, i Aaen fra 1. August til 1. Januar, og for de mindre Vandløb fra den 1. Oktober til den 1. Januar. Nu er der her noget, man bør lægge Mærke til, og det er, at Fredningstiden begynder før for Fjorden end for Aaen og før for Aaen end for de mindre Vandløb. Naar vi for 5 Aar siden gik denne Vej, tror jeg, det var rigtigt. Thi det er givet, at naar man skal gøre noget for at frede Legepladserne, skal man ogsaa gøre noget for, at Vejen til dem er aaben. Det kan ikke nytte noget at frede Legepladserne, naar Vejen, der gaar derop, ikke er saa fri, at Fiskene kan komme derop. Og da Fiskene komme ind fra Havet og altsaa ere i Fjorden, før de ere i Aaen, før de ere i de mindre Vandløb, saa er det naturligt, og jeg mener ogsaa rigtigt, at Fredningstiden maa være saaledes, som den findes i den bestaaende Lov. Det